

OPINIA PRAWNA
dot. zakazu konkurencji

Problematykę prawną zakazu konkurencji w trakcie trwania stosunku pracy regulują przepisy Kodeksu pracy (k.p.). Stosownie do treści art. 101¹ § 1 k.p. w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji). Zarówno Kodeks pracy jak i inne ustawy dotyczące problematyki konkurencji nie zawierają legalnej definicji pojęcia „działalność konkurencyjna”. Przyjąć można, że działalność konkurencyjna wobec kogoś to taka, która pozostaje w określonym stosunku do działalności prowadzonej przez niego, tzn. takiej, która obiektywnie mogłaby negatywnie oddziaływać na interesy prowadzone przez pracodawcę.

W ramach zawartej umowy dopuszczalne jest oczywiście, aby strony wskazały co uznają za działalność konkurencyjną pracownika w stosunku do działalności pracodawcy, np. podejmowanie przez pracownika czynności wykonywanych w ramach obowiązków pracowniczych w innym szpitalu. Możliwe jest też określenie jakiego rodzaju podmioty strony uznają za podmiot konkurencyjny, np. każdy podmiot udzielający świadczeń w danym województwie, który prowadzi działalność choćby tylko częściowo pokrywającą się z przedmiotem działalności szpitala - pracodawcy.

Podpisanie umowy o zakazie konkurencji nie może nigdy powodować dyskryminacji pracownika - zakazana działalność musi mieć bezpośredni związek z działalnością pracodawcy określoną w odpowiednich przepisach oraz w jego aktach statutowych. Nie można bowiem zobowiązywać pracownika do niepodejmowania działalności, która nie pokrywa się z przedmiotem działalności pracodawcy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stanowczo i w sposób nie budzący wątpliwości wskazał, że postanowienie umowy o pracę przewidujące zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia w zakresie niestanowiącym działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy jest nieważne na podstawie art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., gdyż stanowi obejście zakazu wynikającego z art. 101(1) § 1 k.p. (*vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2008 r. II PK 268/07*).

Adwokat Karol Kolankiewicz

stan prawny na dzień 05 czerwca 2017r.